

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Երկուսը էլ ճնշված կյանքի խաչի տակ . . .

Երկուսը էլ ճնշված կյանքի խաչի տակ,
Երկուսը էլ ճակատագրից հալածված
Մենք կյանքի մեջ ժառանգել ենք մի վիճակ.
Եվ մի՛ վիշտ է մեր սրտերին ծանրացած...

Օ՛, տո՛ւր ձեռքդ... թող մեր անհույս արցունքներ
Բուռն սիրով իրար խառնվին, միանան.
Գուցե, ընկեր, մեկտեղ տանջվող մեր սրտեր
Մի նոր ուրախ կյանքի աղբյուր մեզ բանան...

11 փետրվարի 1895 թ.